

934 משפטים

כניסת השבת: 17:13

יציאת השבת: 18:05

רבנו תם: 18:43

ע"פ אופק ת"א

כד' בשבט התשפ"ה

העלון השבועי טוב להסות בה'

מי היכה אותך?

שמחים ונרגשים נכנסנו לבדוק את הדירה, אך מהר מאד גילינו כי ישנם כמה תקלות ובעיות בצורת הבניה של הקבלן, שלא היתה כפי רצוננו. לא מדובר בדברים פעוטים שכל אדם מן השורה יכול לתקן, אלא בדברים המצריכים להחליף קרמיקות וריצוף ע"י איש מקצוע. הודתי לקבלן על העבודה יפה, אלא שצינתי בפניו כי ישנן כמה תקלות שעליו לתקן.

לתדהמתי, לא רק שהקבלן לא גילה הבנה, אלא להיפך, הוא התנגד ואמר כי זו אינו הבעיה שלו, ואין לי ברירה, אלא להיכנס ככה לדירה.

לאשתי ובני ביתי היה ניסיון לא קל - הם הרגישו פגיעה ומרמור כי מנסים לרמות אותנו ולנצל אותנו. "בוא נתבע אותנו עד שיתקן את כל הבעיות", היו שאמרו, אך אני המשתדל ללמוד בכל יום בשער הביטחון של 'חובת הלבבות', חשבתי אחרת. **ידעתי את דברי שער הביטחון כי אין אדם שיכול להזיק לך או להפסיד אותך, אם לא גזר הבורא יתברך שכך יהיה. הוא לא מפסיד אותך - אלא שליח ההשגחה לגרום לך 'עוגמת נפש', בכדי להציל אותך מצרה אחרת.**

- המשך בעמוד 4 -

"וכי יריבון אנשים והכה את רעהו... רק שבתו יתן ורפוא ירפא" (כ"א, יח). אומר רש"י: מכאן שניתנה רשות לרפוא לרפאות, ולא אומרים: וכי ה' הכה, והרופא בא לרפא ולעשות היפך רצון ה'?!".

אומר מכאן ה'חפץ חיים' (ע"ה"ת) דבר נורא: "תמוהים דברי רש"י: וכי ה' הכה את היהודי? **הרי חברו הכהו!...** אלא שבאה התורה ללמדנו, כי אף אם נראה לאדם שחברו הכה אותו, הבוס פגע בו, השכן מתעלל בו - **ידע באמת כי המכה הגיעה ע"י בשר ודם, מפני שאין לו לאדם שום כוח עצמי להזיק או ליטול ממון - אם לא שנגזר כן ע"י הבורא מלמעלה. ולכן אומר רש"י כי ה' הכה!, וניתנה רשות לרופא בשר ודם לרפא."**

נתת לאיש מקצוע מקדמה והוא ברח איתה? או שהוא עשה את העבודה לא כראוי? אתה נמצא בבתי משפט בגלל בני משפחה שמנסים לקחת את הכסף שלך? השכן לא נותן לך לבנות את הדירה? - **מתי תבין שכולם 'שלוחי רחמנא ניהו' - כולם שליחי השגחתו יתברך, לקיים את רצוני, ואני שולח אותם בחסד אליך, בכדי לבטל מעליך צרה או אסון שמרחף מעל ראשך. זה אני מדבר ומצער אותך דרכם - זה לא הם בכלל!** ואם תקבל זאת באהבה, ולא תריב איתם, לא תיטור להם שנאה, ולא תכעס עליהם - **כל הצרה והדין יתמתקו ויהפכו להיות רחמים גמורים!** יעלמו כל הצרות מחייך. כמה בעיות ושנאה היו נחסכות בעולם אם היינו חיים כך!.

את המעשה המדהים הבא סיפר הרה"ג יעקב ש. שליט"א, ראש כולל בבני ברק: "בשעה טובה, אחר זמן רב של ציפייה, היינו אמורים לעבור אל הדירה החדשה שנבנתה ע"י הקבלן במשך כמה שנים. הקבלן קרא לנו על מנת לראות את הדירה בסיומה, טרם נקבל את המפתח וניכנס לגור בה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה, ישראל בן מרים וגרשון. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נג'יה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. ליון בן מול. אבלין עדינה בת פרחת. ר' אברהם בן ר' סעידה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרינסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זשיב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה.

סגולות וישועות

מהספר "הנהגות לשבת קודש"

הנהגות 'שבת קודש' / הרב חיים רבי

1) יִזְהַר מֵאֵד שְׁלֹא לִכְעֹס וּלְהִקְפִיד בְּעָרֵב שִׁבְתָּ. מִשּׁוּם שֶׁהַשֵּׁטֶן מִתְגַּרֵּה בְּשִׁעוֹת אֵלּוּ בְּאִפְסָן מִיָּחָד, וְעוֹשֶׂה הַכֹּל בְּכַדִּי לְהַכְעִיס אֶת בְּנֵי הַבַּיִת וּלְהַפְסִיד אֶת בְּרַכַּת הַשַּׁבָּת.

2) "בּוֹאֵי כְּלָה". בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מִתְחַתְּנִים עִם הַכְּלָה - הֵיא שִׁבְתָּ מִלְּכֶתָא - וּמִתְיַחֲדִים עִמָּה יַחַד הָרְאוּי לְעֲלֶיָה רּוֹחֲנִית. וְכָל דְּבֹר חַל אִו פְּעֵס וְכִיּוֹצֵא בְּזָה מְבַטֵּל אֶת מְצוֹת הַיַּחַד.

3) יֵשׁ לְהַרְבּוֹת בְּעִידוּד לְאַשָּׁה וּלְבְנֵי הַבַּיִת עַל פְּעֻלָּם, וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׁבְחֵים עַל טְרַחַם לְמַעַן בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה לְכַבּוֹד שִׁבְתָּ הַמְּלָכָה.

4) טוֹב לְהַקְדִּים אֶת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת וּלְאַחֵר אֶת יְצִיאָתָהּ עַד כְּמָה שְׁאַפְשֹׁר (שַׁבַּת קִיָּה). שְׁכִיבְדוּעַ שׁוֹמְרֵי הַשַּׁבָּת גַּם אִם יִצְטָרְכוּ לְהַתְיַסֵּר בְּגִהְנָם לְתַקּוֹן נַפְשָׁם, לֹא יַעֲנִשׁוּ בְּשַׁבָּת, וְכָל הַשַּׁבָּת תִּהְיֶה לָהֶם מְנוּחָה מִן הַיַּסוּרִים. וּמֵאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁהַתְחִיל הָאָדָם לְהַתְעַסֵּק בְּצָרְכֵי הַשַּׁבָּת - מִתְחִיל הוּא אֶת מְנוּחָתוֹ שָׁם (חִפְץ חַיִּים שֶׁם עוֹלָם סוּף פֶּרֶק ד'). וְיִשְׁמַח לְקִרְאֵת שַׁבַּת כְּאִדָם הַמְקַבֵּל כֹּלָה הַנִּכְנַס לְחוּפָה, בְּהַתְרַגְשׁוֹת וּבְשִׁמְחָה.

הלכות והליכות

מפסקיו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל

שאלה: בבית הכנסת שלנו היתה שבת חתן, כשאחד האורחים הגיע ברכב רח"ל בעיצומה של השבת, וכעת רצו להעלותו לעליה בתורה. האם הדבר מותר? ומה לעשות אם יכול הדבר להגיע למריבה?

תשובה: אין להעלות מחלל שבת בפרהסייה לספר תורה ביום שבת, משום שהתורה אומרת: "זכור את יום השבת לקדשו", וכשעולה מחלל שבת בפרהסייה לתורה בשבת, יש בזה בזיון לתורה.

וכן אין להעלותו בימי שני וחמישי, אומנם במקום הצורך שיש מחלוקת - יכול לסמוך על המתירים להעלותו בשני וחמישי.

כותב הבן איש חי (שו"ת רב פעלים ח"ב או"ח סי' י"א, י"ח) כי אם יש חשש של איבה ומחלוקת שיתרחש אם לא יעלו אותו - יעלו אותו כ"מוסיף" והקורא שאחריו יחזור על הפסוקים שקרא.

* עלה ישראל לאחת מן העליות ורוצה לעלות שוב ל"משלים" או ל"מפטיר" ויש לו סיבה - מותר להעלותו שנית. אמנם, ביום שמוציאים שני ספרי תורה, אדם שעלה לקרוא בספר אחד - לא יעלה שנית לקרוא בספר השני (ואף בשמחת תורה לא יעלה לקרוא בשני ספרים), שלא יאמרו שהספר הראשון היה פגום.

* כאשר מוסיפים עולים לתורה - רצוי לקרוא בכל עליית "מוסיף" שלושה פסוקים שעדיין לא נקראו, ולכל הפחות שני פסוקים שלא נקראו ואחד שנקרא. ומכל מקום, כאשר אי אפשר לקרוא פסוקים חדשים - מותר לקרוא פסוקים שכבר נקראו.

תפקידנו כהורים להשתדל בכל הכוח להיות קשובים לילדים, לתת מקום והבעה לרגשותיהם, וללמד אותם לעבד ולנווט אותם בצורה נכונה, על פי שכל ודעת תורה. לא חייבים תמיד להסכים עם כל מה שהילד אומר, ממש לא. אבל עצם השמיעה, עצם ההכרה, זה דבר שמעלה חוסן, וחוסך כל כך הרבה צרות.

האדמו"ר הרש"ב מחב"ד זי"ע אמר כי יש "חוב גמור על כל יהודי, לחשוב כל יום חצי שעה אודות חינוך הילדים ולעשות הכל, מה שבכוחו לעשות ויותר מכפי כוחו, לראות לפעול אצל הילדים, שילכו בדרך בהם מדריכים אותם". אני חושב שהתבוננות זו נצרכת במיוחד בדורנו. תפקידנו כהורים להשקיע זמן בקשר, ולייצר אווירה בטוחה ותומכת, חזקה ואמיתית, בקשר שלנו עם ילדינו.

לצערנו, בתקופה האחרונה, שומעים על מקרים מזעזעים של ילדים העוברים 'חרם' וניכור בכיתה. האדם היחיד שהילד סומך עליו ומחפש את האוזן הקשבת - זה ההורה. יש לשמוע את הילד ולהכיל, ולבדוק את הפרטים לאשורם, האם הצדק עם הילד או שהוא רואה את הדברים בצורה מעוותת. ואף אם נכון הדבר שהוא רואה זאת אחרת - חובתנו לעזור לו להרגיש יותר טוב.

מי יבין אותי?

כאשר ילד גדל בצורה שלא נותנים לו להביע ולהכיר ברגשותיו, והוא נדרש לדכא תחושות מסוימות שלו ולהתעלם מהן - זו בעיה. הרגשות הללו אינן נעלמות, אלא מודחקות, ועתידות לצאת ולהתפוצץ בהמשך בצורה בעייתית. מובן שלא צריך לזרום ולעודד כל רגש של הילדים, ויש רגשות בעייתיים (כעס, פחד, גאווה וכו'), אך קודם כל צריך להבין שיש כאן רגש, זה אמיתי וזה מחייב התייחסות. ואז, שלב ב', ללמוד איך מתייחסים אל הרגש הזה באופן שלא יגרום נזק.

לדוגמה: אם הילד פוחד או כועס, לא כדאי לבטל את הרגש שלו או לזלזל בו: "זה בכלל לא מפחיד! על מה אתה מדבר?". בטח לא לאיים עליו או לפזר משפטי אמונה כלליים: "הכל מה", מה אתה בוכה?".

התנהגות כזו של הורים לא באמת תעזור לו להתמודד עם הרגש שלו. הרי הרגש אמיתי ונוכח, וזה רק ילמד אותו שההורים אינם קשובים לשמוע אותו, ואולי הם צודקים, והוא סתם רשע או פחדן, שהוא מעז להרגיש כך. כך הילד מפתח מסכה של ניכור ואדישות לעצמו ולהוריו, והמסכה הזו היא ממש עורלת לב, שמונעת חיבור לעצמי, לרגשות, למנוע של החיות והשמחה.

טיסה ל-30 איש!

ולא מאמין בעצמי. דע לך, כי אני לא מוחל לך עד שתאסוף את כל אלו שנכחו באותו מעמד שפגעת בי, ותבקש ממני מחילה לעיני כולם".

מאז הפגיעה, חלפו שנים רבות, כשכל הנוכחים באותו מעמד התחתנו: חלקם נותרו לגור באמריקה, חלקם עברו לגור באירופה וחלקם עלו להתגורר בארץ ישראל. הפוגע עלה למעונו של גאון הדור, **רבי משה פיינשטיין זצ"ל** ושאל אותנו: "אם אעשה כדברי הנפגע, עליי לממן לעשרות בחורים שהיו במעמד כרטיסי טיסה מישראל ומאירופה בכדי שיגיעו הנה לארה"ב, והדבר הזה יכול לעלות לי כמעט 30,000 - \$40,000 (כ-120,000 ₪), וזאת מלבד כאב הראש לארגן את כולם לאותו זמן. **האם מחובתי לעשות זאת כבקשתו של הנפגע או די לי במה שביקשתי ממנו סליחה?!**"

רבי משה פיינשטיין הזדעזע מהשאלה והרים את קולו בחרדה: "אם היית רוצח גוי, והיית מגיע למשפט, כמה היית מוכן לשלם בשביל לצאת מזה ולא לשבת בכלא שנים רבות? **הרי שהיית מוכן לשלם מאות אלפי שקלים לעורכי דין ועסקנים שיצילו את חיך מלהירקב בכלא שנים רבות.**

אז דע לך, כי במקרה שלך זה גרוע פי אלף!. שפגעת באותו בחור לעיני כולם - רצחת יהודי ממש! וכעת אתה מספר לי על שלושים ארבעים אלף דולר שהינך מתלבט אם להוציא בכדי שהוא ימחל לך?!!... פשוט וברור שאתה חייב לעשות את זה! כי רק אם תעשה זאת - תציל את העולם הבא שלך, שאיבדת באותו רגע שציערת וביישת אותו ברבים.

אם על נוחיות בעולם הזה משלמים עשרות אלפי שקלים, קל וחומר על חיי נצח שיהודי צריך לעשות הכל שלא לפגוע או לצער, הגם אם יצטרך לממן טיסה ל-30 איש!." מבהיל!

להשאיר להם צלקת לכל החיים ולהרוס שנים רבות מחייהם.

אני מכיר סיפור שהתפרסם מאד באמריקה: בחג פורים, בחור אחד החליט לחמוד לצאן, ותוך כדי השתייה והריקודים, הוא ניגש אל אחד מחבריו ופגע בו לעיני כולם. הוא פירט ותיאר לכולם את החסרונות הנוראים של חברו ואת המעשים המוזרים שלו. הבחור השני נפגע עד עמקי נשמתו, ולא ידע לאן לברוח. כל החברים צחקו ולעגו לו, והוא הרגיש כי טוב מותו מחייו.

מאותו יום, איבד הבחור את הביטחון שלו, ושום דבר בחיים לא הלך לו. בכל מקום שהגיע, הוא הרגיש שאינו שווה מאומה, וכי הוא לא יכול להצליח באף מקום בחיים. גם להתחתן הוא לא היה מסוגל.

עברו שנים רבות והפוגע ערך חשבון נפש בחייו ונתקף בייסורי מצפון קשים. הוא החליט כי למרות שחלפו הרבה שנים, הוא ילך לנפגע ויבקש ממנו סליחה מעמקי ליבו.

הוא בירר על פרטיו והגיע לביתו כשהוא מתנצל מעומק הלב ומבקש סליחה. הנפגע גר בביתו לבד, רווק שבור וגלמוד שבקושי מצליח להשתכר בחודש, וברגע שהוא ראה את הפוגע, צפו לו עשרות שנים של סבל וצער, ואמר לו: "דע לך! את הרסת לי את החיים. הכל בגללך! מאז אותו פורים שביישת אותי וגמרת אותי לעיני כולם - איבדתי את הביטחון שלי, ומאז אני בודד

פנה הגאון הרב אליהו דיסקין שליט"א אל שומעי לקחו: "אשאל שאלה: אם היו מציעים לכם בשידוכים שתי הצעות: בחור אחד שמספרים עליו כי הוא ירק על ארון הקודש בזלזול נורא, ובחור שני שמספרים עליו שהוא ירק על חברו ופגע בו. מה הייתם מעדיפים? באיזה בחור הייתם בוחרים לשידוך? מה מרתיע יותר? כמובן שעדיף לא לקחת אף בחור שמתנהג בזלזול, אך כאן כשאין ברירה את מי תעדיף?"

אני חושב כי כל אדם שיש לו לב יהודי יזדעזע וירתע מלשמוע על אדם שירק על ארון הקודש וספר תורה. זה נשמע נורא ואיום. נתאר לעצמינו מישהו עובר ליד המזבח של בורא עולם בבית המקדש ויורק עליו. הרי זה נורא נוראות!

אך בואו וראו כמה אנו טועים, וכמה רחוקים אנו מדעתו של הקב"ה. בורא עולם כתב לנו בתורה: "ולא תעלה במעלות על מזבחי, אֶשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֲרוֹתַךְ עָלָיו" - מה הפירוש? מסביר רש"י: כאשר היה הכהן עולה על המזבח, ציווה ה' שלא יעשו מדרגות, אלא שיהא כמשטח ישר (כבש). ומדוע? לפי שעל ידי המדרגות אדם מרחיב פסיעותיו, והדבר דומה לגילוי ערות האדם לפני המזבח ובכך הוא מבזה את ה' (ולמרות שהיו לבושים תחת השמלה במכנסים, אך העליה במדרגות קרובה לגילוי ערוה). חותם רש"י ואומר: 'והרי דברים קל וחומר: ומה אבנים הללו של המזבח, שאין בהם דעת להקפיד על בזיון - אמרה תורה הואיל ויש בהם צורך, לא תנהג בהם מנהג בזיון. חברך - שהוא בדמות יוצר ומקפיד על בזיונו - על אחת כמה וכמה שאתה צריך להיזהר בכבודו ולא לבזותו'.

מלמדת אותנו התורה כי לבזות חבר - נורא וגרוע יותר מאשר לבזות את מזבח ה'!. לפעמים פגיעה אחת בילד או בבן משפחה - עלולה

דיסק של אמונה

בלי אמונה וביטחון אתה יכול לכעוס על הקבלן ולתבוע אותו, אך עם אמונה - אתה עושה השתדלות ומבקש ממנו לתקן זאת, ואם הוא מתעקש ולא מוכן להתפשר - עליך לראות שה' יתברך הוא המעכב אותך ומונע את רצונך, ועל ידי שאני מקבל רצון ה' באהבה - הקב"ה מציל אותי בכך מדברים קשים אחרים!.

שיציל אותה, וקראו מזמורי תהילים ברגש רב ובדמעות.

כעת הקשיבו היטב: ממש באותן דקות, פונה אליי בני החתן, ואומר לי: "אבא, 'הדיסק חיתוך' הזה מלחיץ אותי. זה נראה שהוא עומד להתפרק בכל רגע".

הודעתי לקבלן כי אם הוא מתעקש, אז אכנס לדירה ואעשה את השיפוצים בעצמי. קראתי לבן שלי היקר - בחור ישיבה בן 20, המתחתן ממש בעוד כמה ימים, ואמרתי לו שיבוא לעזור לי לסדר כמה קרמיקות. הייתי צריך 'דיסק חיתוך', וב"ה מצאתי אצל הוריי, דיסק ישן שלא היה בשימוש אולי כבר 20 שנה.

הסכמתי עם דבריו, אך אמרתי לו, כי נשאר לנו לחתוך קרמיקה אחרונה וסיימנו, לכן נשתמש פעם אחרונה בדיסק ונחזור לבית.

הגענו לדירה, כשאנו משתדלים רק להודות לה' על הדירה ועל חסדיו, בלי לדבר מילה רעה או לרטון על הקבלן. 'עלינו לראות את כל הטוב שעשה לנו הקבלן, ולא את מה שחסר', שיננת. הפשלנו שרוולים והתחלנו לעבוד כמה שעות טובות.

ואז, אירע הנורא מכל... בני היקר תפס את הקרמיקה, ובעודי חותך עם הדיסק, התפוצץ הדיסק לשניים ועף לעברו של הבן שלי. המכשיר התנפץ אל גופו, כאשר 'סכין השחיטה' של הדיסק חתכה את בני החל מהכתף והמשיכה לכל רוחב הצוואר, ממש כמו שחיטה.

בינתיים, באותן שעות, יצאה אשתי עם בנות המשפחה לעיר 'רחובות', על מנת לחפש בגדים לחתונה. לקראת השעה 18:15, בעוד אני ובני החתן נמצאים ממש בשלבי סיום, עולה אשתי עם הבנות אל אוטובוס בדרום, ובאמצע הנסיעה, הן רואות חיילת שהתמוטטה בתוך האוטובוס. הנסיעה נעצרה ומהר הוזמנו כוחות ההצלה. אשתי והבנות לא יודעות להסביר זאת, אך הן כל כך כאבו את כאבה של החיילת הן החלו להתפלל ולהתחנן לבורא עולם מכל הלב

"אבא!!!", הוא זעק ונפל אל ידיי. הזדעזעתי בכל גופי, וחשבתי שהוא לא בין החיים. ירד לו דם, והייתי בטוח שהסכין חתכה את צווארו. אך... נס גלוי! הסכין הנוראה חתכה את הכתף והצוואר בחיתוך עדין ולא עמוק - דבר שגרם רק לשריטה עם

דימום קל. בעוד חודש הוא מתחתן, והוא יכל כעת למות באופן טראגי. נתתי לו להירגע וראיתי שהכל בסדר, ומיד התקשרתי לאשתי. אני שומע אותה בטלפון בוכה. "מה קרה?", שאלתי, והיא מספרת לי על החיילת שהתמוטטה כעת, והיא והבנות בוכות ואומרות עליה תהילים.

נדהמתי והבנתי מסר נורא: "אני קיבלתי באהבה את עוגמת הנפש שהיתה לי עם הקבלן, בטחתי בה' שזה הוא, ולא חתכתי איתו את הקשר ע"י תביעות, לשון הרע ושנאה - אף הקב"ה לא חתך את צווארו של בני החתן והותירו בחיים.

אשתי בוכה ואומרת תהילים על חיילת, בדיוק ברגע שהדיסק נחתך לשניים וטס במהירות על הצוואר של בני - והבן יוצא עם שריטה קלה, ולא עם הנורא מכל.

כמה גדול הביטחון בה' וכמה גדולה התפילה לה' - שהקב"ה רואה שהאדם בוטח בו, ומקבל באהבה את הצער והייסורים העוברים עליו, ולא כועס ולא בועט בשני, אלא מאמין הוא שכך רצונו יתברך - אזי מקבל ה' את התפילות של האדם ומציל את המשפחה מאסון נורא, ימים בודדים לפני החתונה". (לאימונת הסיפור: 053-3196967 הרב יעקב)

וכך מפרש רבנו אברהם בן הרמב"ם את הפסוק: "ואשר לא צדה והאלוקים אינה לידו" - אדם שאינו צד את השני ולא מאשים אותו בצערו ובכאבו, אלא אומר שהקב"ה 'אינה', סובב זאת על יד חברו - אזי מתקיים בו: "ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה" - אומר ה': אף אני אציל אותך מכל הצרות, בזכות שידעת שזה אני!.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת תורכיה. הרצל בן רבי א.ב.ו. ח.ב.מ. ומשפחתו. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. לידה קלה: עדי בת חנה. זיווג הנון: י.ב.מ. ו.ט.ט.ב.ט.

לעילוי נשמת ראובן בן חנה

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

daniel777achiel@gmail.com • 052-7151858 •

השכרת תחפושות!!

השכרת תחפושות לנשים גברים וילדים. בבית משפחת זאיד. רחוב מעפילי אגוז 91 מאחורי הבנין. בימי ב' וימי ד' ובמוצ"ש משעה 20.00-22.00 טל: 0533139866

שיעור לנשים!

בכל יום שני מפי הרבנית סיגלית אלכז תחי" בביה"כ "בן פורת". רחוב נגבה 7 ת"א בנושא שלום בית. חינוך ילדים ועבודת המידות. טל: 054-84-86-790

חשוב לדעת!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה: בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74 לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה' ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46